

POSTANOWIENIE

Dnia 7 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 7 sierpnia 2025 r., na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

sprawy **M.B.**

uniewinnionego od zarzutu popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 25 lutego 2025 r., sygn. akt IV Ka 1813/24, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Oświęcimiu z dnia 6 sierpnia 2024 r, sygn. akt II K 992/23,

p o s t a n a w i a:

- 1) oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2) obciąża oskarżyciela posiłkowego, E., spółka z o.o., kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Oświęcimiu z dnia 6 sierpnia 2024 r. (sygn. akt II K 992/23) M.B. został uniewinniony czynu z art. 286§ § 1 k.k. zarzuconego mu aktem oskarżenia. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 25 lutego 2025 r. (sygn. akt IV Ka 1813/24), wydanym na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w Oświęcimiu został utrzymany w mocy.

Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego, podnosząc zarzuty rażącego naruszenia prawa mającego istotny wpływ na wynik sprawy, sprowadzające się do:

1. Rażącego naruszenia przepisów art. 424 § 1 k.p.k., art. 433 § 2 k.p.k. oraz art. 457 § 3 k.p.k. przez nieustosunkowanie się w uzasadnieniu wyroku do wszystkich podniesionych w apelacji zarzutów, w tym dotyczących naruszenia art. 410 k.p.k. i 7 k.p.k., co miało polegać na wybiórczym potraktowaniu dowodów i pominięciu analizy sprzeczności wyjaśnień oskarżonego z pozostałym materiałem dowodowym.

2. Rażącego naruszenia przepisu art. 7 k.p.k., ponieważ ustalenia faktyczne sądu drugiej instancji miały stanowić efekt nie swobodnej, lecz całkowicie dowolnej i rażąco błędnej oceny dowodów.

3. Rażącego naruszenia przepisów art. 167 i 170 § 1 i art. 452 § 2 i 3 k.p.k., polegającego na nieprzeprowadzeniu dowodu z wyciągu z rachunku bankowego oraz informacji o właścicielu tego rachunku, pomimo istotnego znaczenia tego dowodu dla rozstrzygnięcia sprawy i oddalenie apelacji mimo nieprzeprowadzenia przedmiotowego dowodu przez sąd pierwszej instancji.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Prokurator wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym.

Przede wszystkim, należy przypomnieć, że kasacja jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego cel ściśle określa prawo. Nie pełni ona roli inicjacji kolejnej instancji odwoławczej, pozwalającej na ponowne kwestionowanie ustaleń faktycznych czy rozstrzygnięć sądu meriti. Jak wielokrotnie podkreślano w orzecznictwie Sądu Najwyższego, niedopuszczalna jest na etapie postępowania kasacyjnego kontrola zasadności poczynionych ustaleń faktycznych wprost lub też pod pozorem zarzutów naruszenia prawa procesowego.

Analiza treści zarzutów kasacyjnych prowadzi do oczywistego wniosku, że w przeważającej części stanowią one powielenie zarzutów opisanych w treści apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego. Sąd Najwyższy w pełni podziela

stanowisko Prokuratora, że sporządzona kasacja jest oczywiście bezzasadna i w istocie stanowi próbę spowodowania ponownego rozpoznania sprawy w trybie instancyjnym, co nie może okazać się skuteczne. W toku postępowania kasacyjnego nie dokonuje się, z założenia, kontroli poprawności oceny poszczególnych dowodów i nie weryfikuje zasadności ustaleń faktycznych.

Sąd Najwyższy stwierdza, że Sąd Okręgowy w Krakowie nie dopuścił się rażącego naruszenia prawa procesowego. Sąd odwoławczy, wbrew twierdzeniom skarżącego, szczegółowo, kompleksowo i rzetelnie rozpatrzył wszystkie zarzuty podniesione w apelacji, co znajduje odzwierciedlenie w uzasadnieniu wyroku. W szczególności, Sąd II instancji zasadnie stwierdził, że Sąd I instancji w sposób swobodny, a nie dowolny, zgodny z zasadami logiki i doświadczenia życiowego ocenił wyjaśnienia oskarżonego M.B., czyniąc to w odniesieniu do całego zgromadzonego materiału dowodowego, a nie w oderwaniu od niego. Odniesiono się również do wykonania przelewów z rachunku bankowego A., nadając im odpowiednie znaczenie. Sąd odwoławczy słusznie uznał, że Sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalił okoliczności związane z niewykonaniem umowy, a wskazania apelacji odnoszące się do sprzeczności w wyjaśnieniach, czy treści e-maili kierowanych przez A.B., zostały słusznie ocenione jako wyrwane z kontekstu lub mające charakter wyłącznie polemiczny. W kontekście braku wydania kolejnych zbiorników, Sąd II instancji słusznie podkreślił, że oskarżonemu nie można czynić zarzutu, że nie przelał środków, skoro prezes "R." podjął decyzję, iż ze względu na żniwa nie będą sprzedawane wówczas żadne zbiorniki. Trafnie także Sąd drugiej instancji odniósł się też do kwestii braku zwrotu środków na rzecz E., wskazując, że wynikało to z urlopu P.K. i późniejszej korespondencji spółki, a także, iż późniejsze niezrealizowanie rozliczenia nie świadczy o tym, że od samego początku M.B. towarzyszył oszukańczy zamiar.

W kwestii domniemanego naruszenia art. 410 k.p.k., Sąd Odwoławczy jednoznacznie stwierdził, że Sąd pierwszej instancji nie oparł się tylko na części materiału dowodowego, ale dokonał analizy całokształtu ujawnionych okoliczności. Brak jest też podstaw do przyjęcia, iż Sąd I instancji naruszył art. 167 k.p.k., gdyż uzyskanie wyciągu z rachunku bankowego nie było niezbędne dla prawidłowego wyrokowania, a sam fakt przelewu kwot nie dowodziłby realizacji znamion

oszustwa, skoro A.B. mogła samodzielnie dysponować środkami, a oskarżony miał możliwość wywiązania się z zobowiązania.

Nie może być zatem mowy w niniejszym przypadku o naruszeniu art. 433 § 2 k.p.k., gdyż Sąd Odwoławczy w sposób wyczerpujący i szczegółowy odniósł się do zarzutów, a domniemane naruszenia prawa materialnego i procesowego, o których mowa w kasacji, w ogóle nie miały miejsca.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.

[WB]

[r.g.]